

BRUNMIDER

Brunmider, slægten *Bryobia*, omfatter flere rødbrune arter, der lever af at suge plantesaft. Arterne ligner hinanden, men adskiller sig bl.a. ved de værtsplanter, de suger på. De arter, man kan støde på indendørs, suger fortrinsvis på græs og kløver.

De fuldvoksne mider er meget små, ca. 0,7 mm lange og 0,5 mm brede. Når man lægger mærke til dem, er det på grund af deres røde farve, og fordi de ofte optræder i stort antal. Farven kan lede tanken hen på, at de skulle være blodsugende, men det har intet på sig.

Biologi

Brunmiderne vandrer i løbet af deres liv frem og tilbage mellem de grønne plantedele, hvor de suger næring, og passende skjulesteder, hvor de skifter hud, lægger æg og overvintret. Arter, der lever på træagtige planter, vandrer mellem blade og bark, mens arter, der suger på urter og græsser, er nødt til at forlade disse for at finde skjul på træer, sten, husmure og lignende steder.

Æggene, der også er røde og kuglerunde, lægges som omtalt i bark eller murrevner. Når de klækker, søger ungerne straks ned i græsset for at suge næring, men vender tilbage til skjulestedet for at skifte hud, når de har ædt i nogen tid. Dette gentager sig endnu tre gange, inden miderne er blevet voksne. Også de voksne hunner vandrer, idet ædeperioderne nu veksler med æglægningsperioder. Det er under disse aktiviteter om foråret, at miderne i store mængder kan forvilde sig ind i beboelsen gennem revner og sprækker, især ved vinduerne.

Hanner er aldrig set, så arten må formere sig ved jomfrufødsel.

Brunmiden overvintret normalt som æg, men alle stadier kan findes vinteren igennem. Aktiviteten starter om foråret, når temperaturen stiger over 7°C i længere tid, idet æggene da begynder at klække; men det er først ved noget højere temperaturer, at der for alvor kommer gang i sagerne. Man ser næsten altid miderne ved syd- og vestvendte mure, hvor temperaturen først bliver tilstrækkelig høj. Kommer temperaturen over 18°C, vil ægudviklingen igen gå langsommere, og ved temperaturer på 30°C og derover f.eks. på soleksponerede mure, som miderne

foretrækker, går udviklingen helt i stå. Æggene går over i en hvilefase og klækker først næste forår, efter at de har været udsat for en længere kuldeperiode. Dette er forklaringen på, at varmt vejr midt på sommeren kan bringe genen til ophør.

Bekæmpelse

Som det fremgår af afsnittet om biologi, stammer de brunmider, der findes indendørs, fra græsplænen, og man er normalt kun generet af dem de steder, hvor plænen går helt op til huset. Den mest rationelle bekæmpelsesmetode vil derfor være at afbryde forbindelsen mellem hus og græsplæne. Det har vist sig, at et velholdt bed på ca. en meters bredde eller endnu bedre et bælte med grus eller ærtesten normalt vil kunne klare sagen.

De mider, som er kommet ind i beboelsen, fjernes lettest med en støvsuger. Hvis man prøver at tørre dem væk, giver det røde striber. Støvsugeren kan naturligvis også bruges til at rense muren udvendigt.

Til behandling af mindre murflader kan man bruge et sprøjtemiddel til bekæmpelse af krybende og kravlende insekter, eller et insektpudder. Vinduesrammer og -karme kan behandles med påstrykningsmidler ("insektlakker") smurt ud på de steder, hvor miderne kan trænge ind i beboelsen.

Ønsker man trods alt at bibeholde græsset i hele sin udstrækning, må dette samt muren sprøjtes; men det har vist sig umuligt at opnå 100% virkning på denne måde, så man må være indstillet på at skulle gentage behandlingen. Midler til behandling af græsset kan købes i havecentre eller på planteskoler.

Forebyggelse

Som beskrevet ovenfor er forebyggelse kun mulig ved, at man undgår at føre græsplænen helt op til huset.